

Αλέν Μπομπάρ: Ο εθελοντής ναυαγός - Ένας γενναίος άνδρας

Με αφορμή τον εντοπισμό ενός ναυαγού που το σκάφος του προσάραξε πριν από μερικές ημέρες σε κοραλλιογενή ύφαλο του Ειρηνικού Ωκεανού μετά από 16 μήνες στη θάλασσα και έχοντας ταξιδέψει περισσότερα από 12.500 χιλιόμετρα έρχεται στην επιφάνεια η ιστορία του Αλέν Μπομπάρ (Alain Bombard).

Πρόκειται για τον άνθρωπο που τόλμησε έναν απίστευτο άθλο. Το διάπλου του Ατλαντικού, το 1952, πάνω σε μια φουσκωτή λέμβο, χωρίς γλυκό νερό και χωρίς τρόφιμα.

Η προσπάθεια του συνέβαλε στο να σωθούν πολλές δεκάδες χιλιάδες ανθρώπινες ζωές και επέτρεψε τον καθορισμό των κανόνων ενός πραγματικού κώδικα επιβίωσης στη θάλασσα, είναι λιγότερο γνωστό, αλλά εξίσου σημαντικό.

Ποιος ήταν ο Αλέν Μπομπάρ

Ο Αλέν Μπομπάρ γεννήθηκε το 1924 στο Παρίσι. Βιολόγος, φυσικός και πολιτικός, έγινε διάσημος για το ταξίδι του διάπλου του Ατλαντικού με μια ιδιόχειρη φουσκωτή βάρκα με το όνομα «Αιρετικός».

Ο Μπομπάρ θέλοντας να δοκιμάσει στην πράξη τη θεωρία του, ότι ένας ναυαγός μπορούσε να επιζήσει στον ωκεανό χωρίς προμήθειες μέχρι να τον εντοπίσουν, ξεκίνησε το 1952 ένα ταξίδι για να διασχίσει τον Ατλαντικό με μοναδικό εξοπλισμό του μια πυξίδα.

Ο «εθελοντής ναυαγός» για 65 ημέρες περιπλανήθηκε στα άγρια νερά του Ατλαντικού και τελικά κατάφερε και έφτασε στον προορισμό του, 25 κιλά πιο αδύνατος, αλλά υγιής.

Μάλιστα το ταξίδι του γυρίστηκε το 1979 σε ταινία, όπου μεταξύ άλλων εμφανίζονται ο ίδιος ο συγγραφέας και ο Ζακ-Υβ Κουστό, ενώ εκδόθηκε και σε βιβλίο με τον την τίτλο «Εθελοντής Ναυαγός». Ο παράτολμος βιολόγος πέθανε το 2005 σε ηλικία 80 ετών.

Ο ερασιτέχνης ναυτικός για πολύ καιρό πριν ξεκινήσει το ταξίδι του προετοιμαζόταν και ουσιαστικά έκανε πειράματα στον εαυτό του για να δει πως ο οργανισμός του αντιδρά στην έλλειψη νερό και φαγητού.

Λίγο καιρό πριν ξεκινήσει είχε καταφέρει να παίρνει από τα ψάρια το γλυκό νερό που περιείχε ο οργανισμός τους, ενώ είχε μάθει να τρέφεται ακόμα και με πλαγκτόν. Όλα αυτά όμως έπρεπε να αποδείξει πως μπορούν να γίνουν και στην πράξη κάτω από πραγματικά δύσκολες συνθήκες, όπως αυτές που ζουν οι ναυαγοί.

«Αιρετικός»: Η βάρκα που άλλαξε τα δεδομένα στις σωστικές λέμβους

Ο **Μπομπάρ** κατασκεύασε ουσιαστικά τη βάρκα με την οποία θα προχωρούσε στο παράτολμο εγχείρημα του. Ο «Αιρετικός», όπως ήταν η ονομασία της φουσκωτής λέμβου είχε μήκος 4,5 μέτρα, ένα ιστίο, και μία λαγουδέρα για να ελέγχεται υποτυπωδώς η κατεύθυνση.

Το βιβλίο του Μπομπάρ συντέλεσε στη δημιουργία ενός καινοτόμου είδους σωστικών λέμβων αλλά και σκαφών αναψυχής -τα οποία ονομάστηκαν **λέμβοι Bombard** προς τιμήν του- και έτσι συνέβαλε στη διάσωση πολλών χιλιάδων ανθρώπινων ζώων.

THE ILLUSTRATED LONDON NEWS

The Week's Events of all the Colonies, States, and Dependencies of Great Britain; of Great Britain, the United States and Canada, France, and the United States of America.

SATURDAY, JANUARY 3, 1931

THE TRIUMPH OF THE THEORY THAT THE SHIPWRECKED CAN SURVIVE ON SEA-FOOD AND WITHOUT FRESH WATER: THE RAFT, L'HERÉTIQUE, BEACHED AT BARBADOS AFTER DR. BOMBARD'S SINGLE-HANDED CROSSING OF THE ATLANTIC IN 42 DAYS INCLUSIVE.

ON December 22, at 11 a.m., Dr. Alain Bombard beached at Barbados his small metal raft, L'Herétique, in which he had single-handed set sail from Les Palmes in the Gironde, on October 19. The raft, like those used by the French Air Force, consisted of two metal cylinders joined

(Continued from page 10.)

DR. ALAIN BOMBARD, THE FRENCH SCIENTIST WHO SINGLE-HANDEDLY BEGAN THE 42-DAY METAL RAFT EXPLORATION ACROSS THE ATLANTIC.

at the prow, with an 18-inch wooden mast and a 25-foot mast and sail. The raft carried navigational instruments, charts and a radio receiver. The raft carried no fresh water, and although, under protest, Dr. Bombard received emergency food supplies, he claims that he did not use them. The purpose of his voyage was to demonstrate that shipwrecked mariners can support life without fresh water and in perfect safety. The water that he used was obtained by wringing the tin which he brought. He also used a siphon wire to collect plankton, which is extremely rich in sodium and in Vitamin C and, in consequence, a complete protection against scurvy. During his voyage he was contacted by the Radio Line (by radio) on December 16, and arranged for a radio message to be sent to his wife in Paris. He had then been 21 for some days, but was reported ill again. When he landed at Barbados, he broke in the presence of the crowd the seals of emergency food supplies which he had been given in California. His food during the voyage consisted of his supply of siphon plankton, and it is understood, were sea-birds which he caught.